

CRNA GORA

VRHOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO

Ktr.br.500/10

Podgorica, 29.11.2010.g.

Na osnovu člana 237 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku(«Sl.list RCG» br.60/03) i člana 16 Zakona o slobodnom pristupu informacijama («Sl.list RCG» br.68/05), rješavajući po zahtjevu NVO Akcije za ljudska prava-Human Rights Action, od 30.jula.2010.godine, Vrhovno državno tužilaštvo Crne Gore, donosi

Rješenje

Odbija se zahtjev za pristup informacijama Akcije za ljudska prava-HRA Podgorica, od 30.jula 2010.godine, kojim je tražen pristup informacijama u posjedu organa vlasti, koje se odnose na:

- 1.Zlostavljanje štićenika u JU «Komanski most»;
- 2.Nestanka dvoje maloljetnih štićenika JU «Komanski most» 2000. i 2002.godine.

Obrazloženje

Akcija za ljudska prava HRA-Podgorica, podnijela je, dana 30.jula.2010.godine, Vrhovnom državnom tužilaštvu Crne Gore, zahtjev za pristup informacijama koje se odnose na slučaj zlostavljanja štićenika u JU «Komanski most» i nestanka dvoje maloljetnih štićenika iz ove javne ustanove tokom 2000. i 2002.godine.

Odlučujući po navedenom zahtjevu, Vrhovno državno tužilaštvo je donijelo rješenje Ktr.br.500/10 od 28.09.2010.godine, kojim je zahtjev odbijen.

Medjutim, predmetno rješenje, u postupku po žalbi, poništeno je od strane Ministarstva pravde, kao drugostepenog organa, rješenjem br.01-6041/10 od 22.10.2010.godine i predmet je vraćen na ponovni postupak.

U ponovnom postupku, prvostepeni organ je ponovo razmatrao zahtjev za pristup informacijama Akcije za ljudska prava, pa je, našao da zahtjev treba odbiti, a ovo sa sljedećih razloga:

Prema sadržini predmetnog zahtjeva za pristup informacijama, proizilazi da podnositelj zahtjeva, u konkretnom slučaju, traži da mu Vrhovno državno tužilaštvo dostavi podatke-obavještenja o tome koje radnje je tužilaštvo preduzelo u slučaju zlostavljanja štićenika u JU «Komanski most» i nestanka dvoje maloljetnih štićenika ove javne ustanove tokom 2000. i 2002.godine, ne pozivajući se pri tom na bilo koji dokument sačinjen u pisanoj ili drugoj formi, koji je u posjedu Vrhovnog državnog tužilaštva.

Prema odredbi člana 4 stav 1 tačka 2 Zakona o pristupu informacijama, informacija je dokument u pisanoj, štampanoj, video, zvučnoj, elektronskoj ili drugoj formi, uključujući i njegovu kopiju ili dio, bez obzira na sadržinu, izvor (autora) vrijeme sačinjavanja ili sistem klasifikacije.

Shodno ovom zakonskom odredjenju pojma «Informacije», a imajući u vidu navedenu sadržinu zahtjeva, odnosno onoga što se zahtjevom traži, očigledno je da u konkretnom slučaju predmet zahtjeva nijesu informacije definisane Zakonom o pristupu informacijama, a bliže odredjene Vodičem za pristup informacijama Vrhovnog državnog tužioca, odnosno ne radi se o informacijama na koje podnositelj zahtjeva može imati pravo pristupa po navedenom zakonu, a u sprovedenom upravnom postupku.

Naprotiv, sadržina zahtjeva upućuje na zaključak da podnositelj zahtjeva traži obavještenje i podatke o radu državnog organa vezano za pojedine dogadjaje-slučajeve koji su izazvali pažnju javnosti. S tim u vezi, pitanje javnosti rada državnog tužilaštva regulisano je u članui 105 Zakona o dražvnom tužilaštvu, odnosno u članu 43 i članu 44 Pravilnika o unutrašnjem

poslovanju državnog tužioca, koje odredbe regulišu pitanje nadležnosti, uslova i načina davanja informacija medijima, pa je s toga irelevantno pozivanje podnosioca zahtjeva na navedene odredbe podzakonskog akta.

Tako je odredbama člana 43 navedenog Pravilnika, predvidjeno da informacije o radu državnog tužioca daje Vrhovni državni tužilac ili lice koje on ovlasti na konferencijama za štampu, saopšteninjima za javnost i na drugi odgovarajući način, s tim što se prilikom davanja informacija medijima o pojedinim predmetima, moraju poštovati odredbe o tajnosti postupka, kao i ugled, privatnost i poslovni interes stranaka i drugih učeniska u postupku, s tim što se ne mogu davati informacije koje bi mogле uticati na vodjenje postupka, kao i u slučajevima utvrđenih zakonom u pogledu zaštite ličnih podataka i povjerljivosti podataka.

Takodje, odredbama člana 44 Pravilnika, predvidjeno je da Vrhovni državni tužilac ili lice koje on ovlasti, obaveštava medije na sopstvenu inicijativu o značajnim postupcima u krivičnim, parničnim i upravnim stvarima koje su izazvale naročitu pažnju javnosti ili za koju on smatra da javnost mora biti obaviještena, o stanju kriminaliteta i o drugim pitanjima koja smatra da su značajna.

Dakle, imajući u vidu navedeno zakonsko određenje pojma «Informacije», te navedene odredbe zakona i podzakonskog akta, nesumnjivo je da se u konkretnom slučaju ne radi o traženju informacija u smislu Zakona o pristupu informacijama, zbog čega je očigledno da nije bilo zakonskog osnova da se udovolji zahtjevu, pa je isti valjalo odbiti, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu rješenja.

